

A Fővárosi Ítéltábla a Jancsár Ügyvédi Iroda (**fél címe.**, ügyintéző: dr. Jancsár György ügyvéd) által képviselt felperes neve(**felperes címe**) felperesnek, a személyesen eljár alperes neve(**alperes címe**) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. május 19. napján meghozott 28.P.21.155/2016/4. számú ítélete ellen a felperes részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 15.000 (Tizenötezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy 48.000 (Negyvennyolcezer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket fizessen meg az államnak az állami adóhatóság felhívására az abban megjelölt módon és időben.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

#### I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes a ... szám alatti társasház közös képviselője, az alperes pedig a ... szám alatti lakás tulajdonosa. Alperes a Budai Központi Kerületi Bíróságon a 21.P.20.356/2015. számú, társasházi közgyűlési határozat érvénytelenségének megállapítása iránt indított perben 2015. május 19. napján előterjesztett előkészítő iratában az alábbi nyilatkozatot tette.

„A 2012. szeptember 25-i közgyűlésen ... visszahívásának megjelölt okait az 1. számú melléklet tartalmazza. Itt minden megtalálható, pl. a működés nem felel meg a törvényi előírásoknak, engedély nélküli építkezés, élet, vagyon és közbiztonság veszélyeztetés (1), hamis nyilatkozat (2), a közösség pénzét saját célra használja (3), a Társasháznak kárt okoz (4), fiktív számlát állít ki (5).”

„A fentiek alapján ... újraválasztása garancia a folyamatos jogszerűtlen működtetésre, okszerűtlen gazdálkodásra (6), sőt a közösség pénzének a saját célra való felhasználására (7), az állandó zaklatásra (8).”

Az első fokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében a felperesnek az (1)-(4), és a (6)-(8) számú közlések esetében a becsület, az (5) számú közlés esetében a jó hírnév megsértésének megállapítására, valamennyi közlés esetében az azoktól való eltiltásra, valamint 290.000 forint sérelemdíj megfizetésére irányuló keresetét elutasította, továbbá az alperest perköltségben marasztalta. Kiemelte, hogy a sérelmezett közléseket a szövegkörnyezet, valamint a teljes szituáció értékelését követően kell elbírálni. Ebben a tekintetben jelentőséggel bír, hogy alperes egy, a társasházzal szemben indított peres eljárásban tette a kijelentéseit, ebben nyilvánvalóan valamiféle kritikát kell megfogalmaznia a társasház működését illetően, ellenkező esetben nyilván pert sem indított volna. Az alperest is megilleti a bírósághoz fordulás joga, ami magában foglalja azt is, hogy

a bíróság előtt retorzió nélkül, szabadon kifejthesse a saját jogi álláspontját, igazát. Ilyen esetben mind a becsület, mind a jó hírnév sérelme esetében a peres felet az indokolatlanul és súlyosan sértő, trágár kifejezésmód a vélemény nyilvánítás korlátja, ez azonban jelen per tárgyává tett nyilatkozatok esetében nem állapítható meg. Ennek folytán azt állapította meg, hogy az alperes bár a felperes tevékenységét kritizáló, azt sértő kijelentéseket tett, azonban az indokolatlanul sértő, bántó kifejezésmód korlátját nem lépte túl, ezért a keresetet alaptalannak találta, egyben mellőzte az alperes által felajánlott tanúbizonyítás foganatosítását.

Az első fokú ítélet ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, kérte annak megváltoztatását és a keresetének történő helyt adást. Álláspontja szerint az első fokú bíróság helytelenül alkalmazta a Ptk. 2:51. § (1) a) és b) pontjaiban foglalt rendelkezéseket akkor, amikor úgy foglalt állást, hogy az első fokú bíróság által is sértőnek minősített kijelentések azért nem okoznak személyiségi jogsértést, mivel nem indokolatlanul bántóak. Azzal érvelt, hogy az alperes a kérdéses periratban nem a társasház működésével, hanem a közös képviselő személyével kapcsolatban fogalmazott meg kritikát, e sérelmezett közlések egyike sem áll közvetlen módon összefüggésben a társasház működésével, hanem kifejezetten a felperes működését támadja.

Érvelése kiterjedt arra is, hogy még az elsőfokú bíróság által alkalmazott mérce szerint sem elfogadhatók az alperesi megnyilvánulások, hiszen azok indokolatlanul és súlyosan sértőek, mivel az alperes bűncselekmények elkövetésével vádolta meg a felperest, aki azért nem élt büntető feljelentéssel, mivel nem kívánja mélyíteni a felek közötti ellentéteket. Utalt arra, hogy az első fokú ítéletből a felperes számára az a következtetés vonható le, hogy egy polgári peres eljárás során minden következmény nélkül lehet a másik felet bűncselekmények elkövetésével vádolni. Ugyanakkor a felperes nem tud indokolatlanul bántóbb helyzetet, minthogy egy bárki számára nyilvános bírósági eljárás során őt többször és több bűncselekmény elkövetésével vádolják. Elképzelhetetlen, hogy ezt túrnie kellene, pedig az első fokú ítélet olvasatában ez lenne a helyénvaló eljárás.

Kifogásolta, hogy nem derül ki az első fokú ítéletből mi tette szükségessé az alperes számára, hogy a felperessel szemben sértő kifejezéseket használjon és miért nem tudta perbeli álláspontját civilizált körülmények között kifejteni. Kérte, a másodfokú bíróság foglaljon állást abban a kérdésben, az alperes a soron következő társasházi közgyűlésen titulálhatja-e a felperest tartalmilag csalónak, sikkasztónak vagy éppen garázdának amíg ez „formailag” nem trágár módon történik.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az első fokú ítélet helyes indokainál fogva történő helybenhagyására irányult.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem érintett rendelkezése nem volt, így azt a Fővárosi Ítéltábla teljes terjedelmében vizsgálta felül. Ennek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges mértékben lefolytatta, a tényállást az ítéltábla a másodfokú eljárásban beszerzett iratok alapján annyiban pontosítja, hogy a sérelmezett közlések a Budai Központi Kerületi Bíróságon 21.P.22.029/2015. számon indult ügy előzményeként folyamatban volt 21.P.20.356/2015. számú perben előterjesztett előkészítő iratban szerepeltek. Egyebekben az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, érdemi döntése is helyes, a jogi okfejtéssel a másodfokú bíróság az alábbi kiegészítéssel értett egyet.

A PK 12. számú állásfoglalás rögzíti azokat a szempontokat, melyeket a bírói gyakorlat töretlenül alkalmaz a személyiségi jogi perekben is. Eszerint a kifogásolt közléseket a maga egészében kell vizsgálni, azokat nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a szöveg egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni és az értékelésnél

tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. Az elsőfokú ítélet helyesen utalt arra, hogy a személyiségi jogsértés megvalósulása során jelentősége van annak, hogy az adott közlés milyen szöveggörnyezetben, milyen körülmények között, mely kontextusban jelenik meg. Helyesen emelte ki továbbá az első fokú bíróság azt is, hogy a jelen ügyben sérelmezett közlések egy polgári peres eljárásban, bíróság előtti jogvitában előterjesztett előkészítő iratban szerepeltek; olyan eljárásban születtek, mely a felperesi közös képviselő által képviselt társasház és az alperes között volt folyamatban. A peradatokból megállapítható, hogy a sérelmezett közléseket tartalmazó perirat abban az ügyben került előterjesztésre, melyben az alperes felperesként eljárva a társasház 2014. november 26. napján kelt 2014/26. (XI. 26.) és 2014/27. (XI. 26.) számú közgyűlési határozatai érvénytelenségének megállapítását kérte, a konkrét közlések a felperes visszahívásának indokaiként kerültek felsorolásra az iratban. Az említett közgyűlési határozatok közül a 2014/26. (XI. 26.) számú arról tartalmazott döntést, hogy 2014. december 1. napjától 2015. november 30. napjáig terjedő időre a tulajdonostársak meghatározott szavazati arány mellett ismételten a felperest választották meg a társasház közös képviselőjének, a periratban sérelmezett alperesi közlések erre a határozatra vonatkoztak és amellet érveltek, miért nem áll a társasház érdekében a felperes újraválasztása.

A becsületnek mint a személy társadalmi értékelésének megsértését az olyan megnyilatkozás valósítja meg, ami tartalmában a személyiség valóságos társadalmi értékének meg nem felelő, bíráló véleményt tartalmaz, kifejezőmódjában pedig indokolatlanul bántó. Az a nyilatkozat, vagy más, értékelést hordozó magatartás, mely alkalmas az egyén társadalmi elismertségének kedvezőtlen megváltoztatására, sértheti a becsületet is, akár a megnyilvánulás módja miatt, akár indokolatlanul bántó, lekicsinylő jellegére tekintettel, és akkor is, ha a közlés valótlan tényeket közvetít, vagy való tényeket hamis színben tüntet fel.

A személyiségi jog, ezen belül a jóhírnévhez, becsülethez fűződő jog megsértése általában a sérelmet okozó szándékától és a jogsértő közlés megtételének körülményeitől függetlenül, objektív felelősséget alapoz meg. Ezért a személyiségi jogsértés valamely hatóság, bíróság előtti, az adott esetben a társasház közös képviselőjének újraválasztásáról szóló határozattal szembeni perben tett nyilatkozattal (valótlan tény állításával, híreszteléssel, vagy becsületet, emberi méltóságot sértő véleménnyel) is megvalósítható. Az előzőekben körülírt eljárásokban tett nyilatkozat azonban csak akkor sérthet személyiségi jogot, ha nem kapcsolódik annak tárgyához, azzal össze nem függő, illetve ha megfogalmazásában indokolatlanul bántó, megalázó, degradáló. Egyetért az ítélőtábla az elsőfokú bíróság álláspontjával abban, hogy a polgári perben történő jogérvényesítés gátját jelentené, ha a felet elzárnánk annak lehetőségétől, hogy az üggyel összefüggő érveit, előadásait szabadon előterjeszthesse. Következtes a bírói gyakorlat abban, hogy az eljárásban részt vevő feleknek rendeltetésszerű joggyakorlás keretei között, az eljárás tárgyával összefüggésben tett, ahhoz igazodó és az elbírálandó jogvitával kapcsolatos álláspontjuk alátámasztására szolgáló tényelőadásai, nyilatkozatai a személyiségvédelmet nem alapozzák meg. A perben részt vevő személy által tett értékelő jellegű nyilatkozat nem tekinthető jogsértőnek önmagában amiatt, ha az téves, megalapozatlan vagy az érintett személyre nézve kedvezőtlen; az eljárással összefüggő tényelőadás valóságának érdemi vizsgálata pedig az adott eljárásra és nem a személyiségi jogi perre tartozik.

Téves a felperes fellebbezési érvelése abban a tekintetben, hogy az alperes a per tárgyává tett periratban nem a társasház működésével, hanem a közös képviselő személyével kapcsolatban fogalmazott meg kritikát és a sérelmezett közlések egyike sem áll közvetlen módon összefüggésben a társasház működésével, hanem kifejezetten a felperes működését támadja. Felperes az érintett társasház közös képviselőjeként ennek a kisebb közösségnek olyan sajátos szereplője volt, aki a társasház előtti szerep- és feladatvállalásából adódóan, a munkájával összefüggésben időszakonként

számot kellett adjon tevékenységéről és a mandátumának lejáratával a társasház közössége szavazás során döntött a pozíció további betöltéséről. Az így született közgyűlési határozattal az alperes nem értett egyet és törvény adta jogainak gyakorlásával azt bíróság előtt megtámadta. Ebből eredően nem hivatkozhat a felperes eredményesen arra, hogy az alperes nem a társasház működését, hanem a felperest kritizálta, illetve ezek a kritikák ne állnának összefüggésben a per tárgyával. A peres eljárásnak a tárgya éppen az volt, hogy a felperes újraválasztásáról szóló határozat megsemmisítése szükséges, mivel a társasház gazdálkodása, működése alperesi álláspont szerint nem felel meg a törvényi szabályoknak, ez a helyzet pedig a felperes tevékenységének eredményeképpen állt elő. Mindezek folytán mellőzi az ítéletábra az első fokú ítélet harmadik oldalának második és harmadik bekezdésének első sorából azt a megállapítást, hogy a sérelmezett közlések a felperesre nézve sértőek, hiszen azok a felperesre, mint közös képviselői tevékenységet ellátó személyre vonatkoznak, és e minőségében, nem pedig magánszemélyként érte őt a bíróság, kritika. A felperesnek a társasház közösségében történő szerepvállalása szorosan együtt jár azzal, hogy az őt érintő kritikai megnyilvánulásokat el kell viselnie, fokozottan köteles tűrni a személyével szemben megfogalmazott azon véleménynyilvánításokat, azokat az álláspontokat, melyek a közös képviselői tevékenységével összefüggésbe hozhatók, még abban az esetben is, ha azok – akár élesebb hangnemben – negatív értékítéletet fogalmaznak meg. A rendelkezésre álló peradatok alapján az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az alperes által a periratban megtett közlések nem lépték át a felperes újraválasztásáról szóló társasházi határozat ellen irányuló peres eljárás kereteit, az abban megfogalmazottak – ha esetleg nem is feleltek meg a valóságnak – kapcsolódtak az eljárás tárgyához, azok kifejezőmódjukban sem tekinthetők kirívóan bántó, lealázó, lealacsonyító véleménynyilvánításnak, illetve inadekvát, a perrel össze nem függő tényelőadásnak. Ebből eredően személyiségi jogsértés az alperes terhére nem állapítható meg.

Mindezek folytán az ítéletábra az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta. Szükségtelennek találta az alperes által a másodfokú eljárásban indítványozott iratok beszerzését, mivel a per érdemi eldöntéséhez további adatokat nem szolgáltatott volna, így az erre irányuló alperesi bizonyítási indítványok teljesítését mellőzte.

Alperes pernyertességére tekintettel a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése értelmében a felperes köteles a másodfokú perköltség megfizetésére, mely egyrészt az alperes jogi képviselőjével felmerült és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjában és (5) bekezdésében foglaltak szerint megállapított mértékű, áfa nélkül számított összegű ügyvédi munkadíjat foglalja magában. Másrészt rendelkezett az ítéletábra a fellebbezési illeték viseléséről is, akként, hogy jelen ügyben az Itv. 39.§ (3) bekezdés c) pontját alkalmazta fellebbezési pertárgyértékként 600.000 forintot kellett figyelembe venni, az Itv. 46. § (1) bekezdése alapján a fellebbezési illeték ennek 8%-a, azaz 48.000 forint.

Budapest, 2017. május 23.

. Lukács Zsuzsanna s. k.  
a tanács elnöke

dr. Tóth Gabriella s. k.  
előadó bírósági

Nyíróné dr. Kiss Ildikó s. k.  
bíró